

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

3 นาง พ. ตำแหน่งปลัดเทศบาลในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินก่อนเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุมัติ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง พ. ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเสนอผู้บังคับบัญชาเห็นควรอนุมัติให้เบิกจ่ายได้ ในการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ตามโครงการ E. ให้แก่บุคคลภายนอก จำนวน 11 ราย เป็นเงินจำนวน 48,356 บาท

- ซึ่งหาก นาง พ. ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรก็จะทราบว่ากรณีดังกล่าวไม่สามารถเบิกจ่ายเงินได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความเสียหาย จึงให้ นาง พ. รับผิดชอบเฉพาะในส่วนการกระทำของตน ในอัตราร้อยละ 20 ของค่าเสียหาย จำนวน 48,356 บาท คิดเป็นเงินจำนวน 9,671.20 บาท ตามนัยมาตรา 10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

→ โปรดติดตามในฉบับต่อไป

แบบสอบถามการแสดงความคิดเห็น หากท่านมีข้อติชมหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานตรวจสอบภายใน เพื่อเป็นกำลังใจให้ทีม IA-DSD ในการปรับปรุงงานต่อไปนะคะ

จัดทำโดย : นางสาวศรีสุดา แซ่จื้อ นักวิชาการตรวจสอบภายใน

สอบทานโดย : นางสาวมณี หัสชู ผู้อำนวยการ
กลุ่มตรวจสอบภายใน

กลุ่มตรวจสอบภายใน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

เอกสารเผยแพร่ข้อมูลและความรู้
การปฏิบัติงาน
ฉบับที่ 4 /ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ในฉบับ บทความแนะนำการปฏิบัติงาน 2 เรื่อง

สาระน่ารู้ : พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 9 พ.ศ. 2560 (มาตรา 8/1)

→ บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

→ ประเภทสำนวน : ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

ช่องทาง การ ติดต่อ

02-245-1830

<https://www.dsd.go.th/internal>

www.facebook.com/DSD.Internalaudit

สาระสำคัญของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการ พ.ศ. 2526 (แก้ไขเพิ่มเติม
ถึงฉบับที่ 9 พ.ศ. 2560)

นิยาม

มาตรา 8/1 ถ้าผู้เดินทางไปราชการ มีความจำเป็นต้องออกเดินทางล่วงหน้าหรือ ไม่สามารถเดินทางกลับท้องที่ตั้งสำนักงาน ปกติเมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติราชการ เพราะ มีเหตุสุดวิสัย โดยได้รับอนุมัติให้ลากิจ หรือลาพักก่อนตามระเบียบว่าด้วยการลา พ.ศ. และได้รับอนุมัติระยะเวลาดังกล่าว จากผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางตาม หลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ด้วยแล้ว ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปราชการตามที่พระราชกฤษฎีกา กำหนดไว้ต่อเมื่อได้มีการปฏิบัติราชการ ตามคำสั่งของทางราชการแล้ว

คำอธิบาย

กรณีผู้เดินทางไปราชการได้รับอนุมัติให้ลากิจ หรือลาพักก่อน ก่อนการปฏิบัติราชการ ในหนึ่งเวลา ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติราชการ เช่น ถ้าหากกำหนดการประชุม เริ่มเวลา 09.00 น. เวลาที่เริ่มนับสำหรับ คิดค่าเบี้ยเลี้ยง เดินทางจะนับเวลาตั้งแต่ 09.00 น. จนถึงการเดินทาง กลับถึงที่พัก/สำนักงาน

กรณีผู้เดินทางไปราชการได้รับอนุมัติให้ลากิจ หรือลาพักก่อน ในหนึ่งเวลาราชการถึงเวลาเสร็จสิ้น การปฏิบัติราชการ เช่น กำหนดเวลาประชุมเล็กเวลา 16.30 น. การนับเวลาเพื่อคิดค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง จะเป็นเวลาตั้งแต่ออกจากที่พักหรือสำนักงานจนถึง เวลา 16.30 น. ของการประชุม

บทความเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้าง
ธรรมาภิบาลป้องกันและลดความเสี่ยง
ในการเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
พิจารณาความรับผิดทางแพ่ง
(ต่อจากฉบับที่ 3)

นาง ว. ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร
งานคลัง ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง
มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของฎีกา
เบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบของ
ทางราชการ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาง ว.
ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายเงินเสนอ
ผู้บังคับบัญชาเห็นควรเบิกจ่ายได้ในการ
เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการ ตามโครงการ E. ให้แก่บุคคล
ภายนอก จำนวน 11 ราย เป็นเงินจำนวน
48,356 บาท

ซึ่งหาก นาง ว. ได้ใช้ความระมัดระวัง
ตามสมควรก็จะทราบว่ากรณีดังกล่าวไม่
สามารถเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการเบิกจ่ายเงิน
ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. 2526 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็น
การกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่าง
ร้ายแรง เป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความ
เสียหาย จึงให้ นาง ว. รับผิดชอบเฉพาะในส่วน
การกระทำของตนในอัตราร้อยละ 30 ของ
ค่าเสียหายจำนวน 48,356 บาท คิดเป็น
เงินจำนวน 14,506.80 บาท ตามพยานมาตรา
10 ประกอบมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. 2539